

KIV/TSI - Seminář C++

05. Vícenásobná dědičnost, práce s typy, proudy

Martin Úbl

KIV ZČU

2020/2021

- `catch` více typů podmínek v jednom bloku
 - nelze výčtem typů (jako např. Java - operátor `|`)
 - je potřeba použít správně hierarchii dědičnosti a odchytávat předka
 - nebo odchytit obecnou `std::exception` a podmínkovat uvnitř
- `std::bind` víceznačné definice funkce
 - lze pouze přetypováním bindované funkce
 - např. `std::pow` (varianta pro `float`, `double`, ...)

```
auto pow2 = std::bind(
    static_cast<double(*)>(double, double)>(
        std::pow
    ),
    std::placeholders::_1, 2.0);
```

- připomenutí
- polymorfismus (dynamický)
- klíčová slova `virtual`, `override`
- modifikátor viditelnosti dědičnosti
 - `public`, `protected`, `private`

```
class Potomek : public Rodic {  
    ...  
};
```

Vícenásobná dědičnost

- je možná, ale občas nevyzpytatelná
- lze takto nahrazovat absenci prvku jazyka *rozhraní* v kombinaci s abstraktní třídou
- třída může dědit od více rodičů, oddělují se čárkou v definici
- pak skutečně dědí od všech rodičovských tříd

```
class Potomek : public Matka, public Otec {  
    ...  
};
```

- ale ...

- ... přináší to s sebou problémy
 1. co když více rodičovských tříd definuje stejnojmennou metodu?
 2. co když rodičovské třídy dědí od stejného předka?
 - *diamond problem*
- lze předejít
 - lepším návrhem (1, 2)
 - explicitní určení předka při volání (1)
 - kompozice místo polymorfismu (1)
 - virtuální dědičnost (2)

Vícenásobná dědičnost

- stejnojmenné metody
- např. Student i Employee mají metodu GetTimeSchedule()
 - obě ale dělají třeba něco trochu jiného

```
class WorkingStudent : public Student ,
                      public Employee {
    ...
};
```

- jak vybrat správnou verzi? explicitně

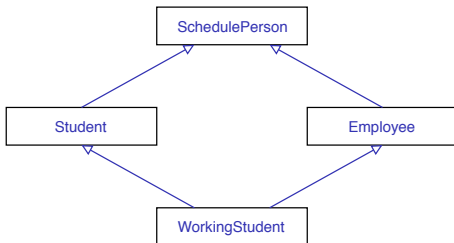
```
WorkingStudent pepa;
```

```
pepa.Student::GetTimeSchedule();
pepa.Employee::GetTimeSchedule();
```

- metody se navzájem překrývají
- snaha se takovému schématu vyhnout
 - lepším návrhem
 - jinou dekompozicí
 - společným předkem a virtuální dědičností

Vícenásobná dědičnost

- *diamond problem*
- prarodič definuje metodu `GetTimeSchedule` vč. implementace
- rodiče oba dědí od prarodiče
- potomek dědí od obou rodičů, nepřepisuje metodu `GetTimeSchedule`
- problém: oba rodiče obsahují v tabulce virtuálních metod `GetTimeSchedule` prarodiče
 - která je ta správná?

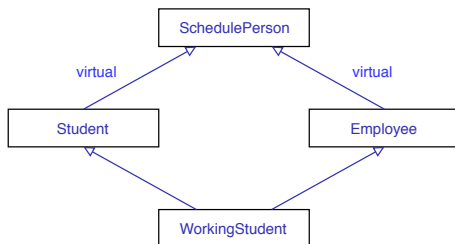

Vícenásobná dědičnost

- problém: oba rodiče obsahují v tabulce virtuálních metod `GetTimeSchedule` prarodiče
 - která je ta správná?
- obě, jsou identické
- problém řeší virtuální dědičnost

```
class Student : public virtual SchedulePerson
{
    ...
};
class Employee : public virtual SchedulePerson
{
    ...
};
```

- *diamond problem*
- virtuální dědičnost předků

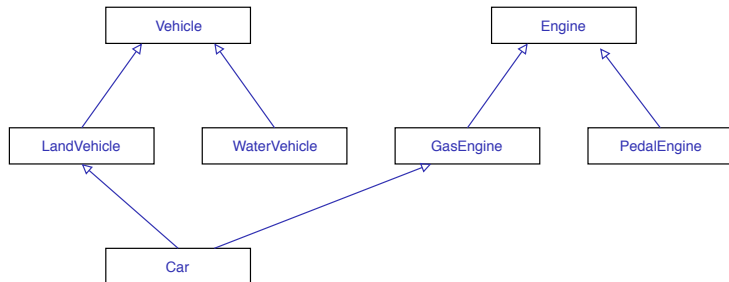

- mýtus:
 - vícenásobná dědičnost je špatná!
- pravda:
 - vícenásobná dědičnost je nenahraditelný nástroj při řešení určitých problémů
 - vždy otázka návrhu
 - může být zastoupena statickým polymorfismem (další semináře)

- hodí se, když potomek má sdílet myšlenky a fungování několika tříd
 - sdílení implementace
 - polymorfismus
- „Rules of thumb“
 - <https://isocpp.org/wiki/faq/multiple-inheritance>
 - *„Use inheritance only if doing so will remove if / switch statements from the caller code.“*
 - *„Try especially hard to use abstract base classes when you use multiple inheritance.“*
 - *„Consider the “bridge” pattern or nested generalization as possible alternatives to multiple inheritance.“*
- pozn.: bridge pattern - v podstatě kompozice s výběrem typu za běhu
- pozn. 2: nested generalization - jedna primární hierarchie specializovaná pro každý podtyp

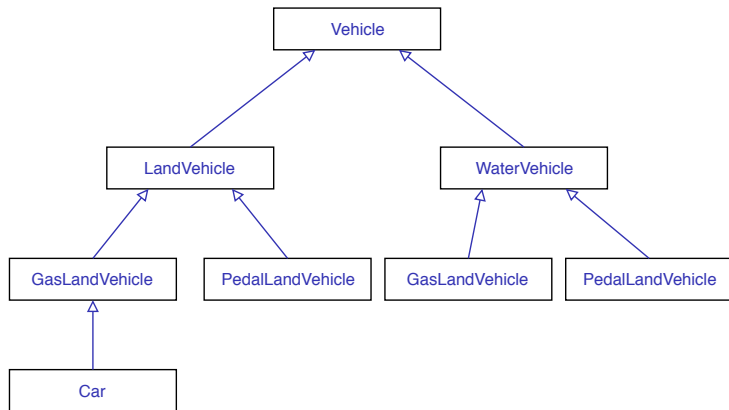
Vícenásobná dědičnost

- isocpp příklad
- vícenásobná dědičnost a zanořené zobecňování

Vícenásobná dědičnost

- isocpp příklad
- vícenásobná dědičnost a zanořené zobecňování

- práce s typy
- převody mezi typy
 - implicitní
 - C-style cast
 - `static_cast`
 - `dynamic_cast`
 - `reinterpret_cast`
 - `const_cast`
- pro polymorfní typy v `shared_ptr`
 - `std::dynamic_pointer_cast`

- Run-Time Type Info (RTTI)
- informace o typu objektu v čase běhu
- pouze pro polymorfní typy
- dovoluje použití některých konstruktů
 - `dynamic_cast`
 - `typeid`
 - `type_info`

- `static_cast`
- „náhrada“ implicitní konverze
- „obejití“ narrowing konverze
- i např. při používání C knihoven - konverze mezi `void*` a konkrétním pointerem
- neodbourává `const`

```
int a = 5;
float b = static_cast<float>(a);
int c = static_cast<int>(b);
```

```
void* mem = ...;
uint8_t* cmem = static_cast<uint8_t*>(mem);
```

- `reinterpret_cast`
- donutí kompilátor, aby se k entitě choval jako k úplně jinému typu
- může být nebezpečné - nic nás nezastaví v konverzi např. `int` na `std::string*`
- konverze ukazatele `float` na `2.0f` na `integer` nedá hodnotu `2`
- relativně málo situací, kdy je nutný
- *UserData* v knihovnách

```
float a = 2.0f;  
int b = *reinterpret_cast<int*>(&a);
```

```
// b = 1073741824
```

- `dynamic_cast`
- `static_cast` s kontrolou
- používá RTTI pro převod mezi polymorfními typy
- cast pointeru na pointer
 - při nezdaru vrací `nullptr`
- cast reference na referenci
 - při nezdaru vyhodí výjimku `std::bad_cast`

```
Rodic *r = ...;  
Potomek* p = dynamic_cast<Potomek*>(r);
```

```
if (p == nullptr)  
    // "r" není typu Potomek
```

Práce s typy

- `dynamic_cast`
- `reference`

```
Rodic &r = ...;
```

```
try
{
    Potomek& p = dynamic_cast<Potomek&>(r);
    p.metoda();
}
catch (std::bad_cast ex)
{
    // "r" není typu Potomek
}
```

- `const_cast`
- pro přidání nebo odebrání `const` z typu
- používat velmi obezřetně pro odebírání
 - modifikace konstantní paměti může být nedefinované chování
 - lepší pozměnit návrh

```
const char* pozdrav = "ahoj";
```

```
char* m_pozdrav = const_cast<char*>(pozdrav);  
m_pozdrav[0] = 'b'; // ouch!
```

- otázka: proč se tato modifikace nemusí povést?

- `const_cast`
- paměť, co ve skutečnosti není `const`, ale je jako `const` předávána
- např. v `std::string`
 - `c_str()` vrací `const char*`

```
std::string s_pozdrav = "ahoj";
```

```
char* ms_pozdrav = const_cast<char*>  
                    (s_pozdrav.c_str());  
ms_pozdrav[0] = 'b';
```

- C-style cast
 - zapomenout
- `static_cast`
 - pro běžné přetypování
- `dynamic_cast`
 - pro polymorfní přetypování
- `reinterpret_cast`
 - pokud možno vyhýbat se
 - jinak např. při nutnosti surové práce s pamětí
- `const_cast`
 - pokud možno nikdy
 - ideálně jen pro přidání `const`
 - odebrání `const` jen pokud už skutečně není jiná možnost

- klíčové slovo `decltype`
 - zjištění a aplikace typu (např. pro zajištění, že typ bude identický)

```
unsigned long long a = 15;  
decltype(a) b = 25;
```

- klíčové slovo `typeid`
 - vrací RTTI informace v instanci `std::type_info`
 - může se hodit např. pro ladění

```
std::string p;  
std::cout << typeid(p).name();
```


- obecný mechanismus pro práci se vstupně-výstupními proudy
- vstupní proud
 - `std::istream`
- výstupní proud
 - `std::ostream`
- kombinace
 - `std::iostream`
- specializace pro soubory, řetězce
- přetížené operátory bitového posuvu « a »
 - pouze pro textový vstup a výstup!

- respektuje RAII
 - konstruktor otevírá stream (např. i soubor)
 - destruktork zavírá stream
- příznaky pro otevření (vždy `std::ios::`)
 - `in` - z proudu budeme číst ("`r`")
 - `out` - do proudu budeme zapisovat ("`w`")
 - `app` - kurzor se bude přesouvat na konec proudu ("`a`")
 - `trunc` - proud se při otevření vyprázdní
 - `binary` - binární čtení/zápis ("`b`")

- souborové proudy
- `#include <fstream>`
- vstupní proud
 - `std::ifstream`
- výstupní proud
 - `std::ofstream`
- kombinace
 - `std::fstream`
- parametry konstruktoru
 - cesta k souboru
 - volitelně mód otevření

- souborové proudy
- výstupní textový proud

```
std::ofstream vystup("soubor.txt");
```

```
vystup << "Hello" << std::endl;
```

```
vystup << "World" << std::endl;
```

- souborové proudy
- vstupní textový proud
- implicitním oddělovačem je mezera nebo zakončení řádky

```
std::ifstream vstup("soubor.txt");
```

```
std::string a, b;
```

```
vstup >> a;
```

```
vstup >> b;
```

- souborové proudy
- binární zápis

```
std::ofstream vystup("soubor.bin",  
                    std::ios::out | std::ios::binary);  
  
const char* binbuf = "Binarni\x00zapis\x00";  
  
vystup.write(binbuf, 14);
```

- souborové proudy
- binární čtení

```
std::ifstream vystup("soubor.bin",  
                    std::ios::in | std::ios::binary);
```

```
char data[14];
```

```
vystup.read(data, 14);
```

- řetězcové proudy
- `#include <sstream>`
- vstupní proud
 - `std::istringstream`
- výstupní proud
 - `std::ostringstream`
- kombinace
 - `std::stringstream`
- parametry konstruktoru
 - řetězec co se má použít jako základ
 - volitelně i mód otevření
- obsah se pak vyzvedne metodou `str()`
- chová se jinak stejně jako souborový

Řetězcové proudy

- řetězcové proudy
- výstupní řetězcový proud

```
std::ostream vystup(  
    "Sedmeho_dne_Buh_rekl:_",  
    std::ios::app);
```

```
vystup << "Hello";  
vystup << "_";  
vystup << "World";
```

```
std::string vysledek = vystup.str();
```

- pozn.: bez append příznaku by se základní text přepsal

- `std::getline`
- získá celou „řádku“
 - jinak je implicitně parsováno i do mezer
- lze definovat znak, o který se „zarazit“
- navíc vrací instanci proudu, a ten má přetížený operátor `bool()`
 - lze tedy snadno ověřit úspěšnost operace

```
std::ifstream vstup("soubor.txt");
```

```
std::string str;  
while (std::getline(vstup, str))  
    std::cout << str << std::endl;
```

- `std::getline`
- např. parsuje po střednících

```
std::ifstream vstup("soubor.csv");
```

```
std::string str;  
while (std::getline(vstup, str, ';'))  
    std::cout << str << std::endl;
```

- proudové manipulátory
- `#include <iomanip>`
- obsahují modifikátory toho, jak se zpracovává vstup/výstup proudů
- např. formát čísla
 - hex, dec, oct
 - fixed, scientific (float)
- délka čísla a výplň
 - setprecision
 - setw, setfill
- transkripce typů
 - boolalpha a noboolalpha
- a další
 - showbase a noshowbase
- jakoby se „vkládají“ do streamu operátory « a »

- proudové manipulátory
- např. hex výstup

```
std::cout << std::showbase << std::hex << 254;  
// 0xfe
```

- existuje jich spousta
- <https://en.cppreference.com/w/cpp/io/manip>
- více na příkladech

- C++ proudy nejsou nutně to nejefektivnější
 - „mezibod“ čitelnosti, univerzálnosti a výkonu
 - lze optimalizovat pro to či ono
- `std::endl` vloží konec řádky + zavolá flush (např. explicitně volá `write()` syscall)

- C++ proudy pro binární čtení a zápis
- KIV/ZOS
 - implementace virtuálního FS
 - binární soubor jako obraz disku
 - nutnost číst a zapisovat struktury
 - padding, alignment
 - endianita
 - binární data
- KIV/UPS
 - možné použití streamů pro práci s aplikačními pakety
 - textový protokol, stringstream
 - od C++2y možná i síťový stream
- ukážeme na příkladech